

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 567

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 iunie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 3 din 28 ianuarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1 pct. 5 din această ordonanță de urgență, cu referire la dispozițiile art. 21 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 360/2002	2–4	1.838. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 2.494/2023 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman valabile în România care pot fi utilizate/comercializate exclusiv de farmaciile comunitare/oficinele locale de distribuție/farmaciile cu circuit închis și drogheriile care nu se află în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București sau/și cu Ministerul Sănătății, cuprinse în Catalogul public	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
605. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru completarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.119/2005 privind interzicerea desfășurării unor activități de către angajații Autorității Navale Române	5	4.314. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	10
1.832. — Ordin al președintelui Autorității Vamale Române pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea utilizării sigiliilor speciale în cadrul regimului de tranzit unional/comun	6–8	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 111 din 31 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 3

din 28 ianuarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. I pct. 5 din această ordonanță de urgență, cu referire la dispozițiile art. 21 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 360/2002

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului. Excepția a fost ridicată de Vicențiu-Claudiu Nechita în Dosarul nr. 2.250/121/2020 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 141D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.192D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018, excepție ridicată de Viorel Rența și Gabriel Valentin Căpătan în Dosarul nr. 3.536/121/2019 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.192D/2021 la Dosarul nr. 141D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă. În acest sens arată că autorii excepției invocă o discriminare ce rezultă din compararea a două texte de lege între ele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.250/121/2020, **Tribunalul Vrancea — Secția a II-a**

civilă și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului. Excepția a fost ridicată de Vicențiu-Claudiu Nechita într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de obligare a Ministerului Afacerilor Interne la emiterea unui ordin de avansare în gradul profesional de inspector principal de poliție și de acordare a unor diferențe salariale.

8. Prin Încheierea din 15 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.536/121/2019, **Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018.** Excepția a fost ridicată de Viorel Rența și Gabriel Valentin Căpătan într-o cauză având ca obiect soluționarea cererilor de obligare a Ministerului Afacerilor Interne la emiterea unor ordine de avansare în gradul profesional de inspector principal de poliție și de acordare a unor diferențe salariale.

9. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin că procedura ocupării posturilor vacante de ofițer de poliție reprezintă un aspect ce ține de cariera funcționarului public cu statut special. Întrucât, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul special al funcționarului public trebuie reglementat prin lege organică — respectiv Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului —, acesta nu poate face obiectul reglementării prin ordonanță de urgență. Mai mult, normele privind avansarea în gradele profesionale trebuie să respecte anumite cerințe de stabilitate și previzibilitate. Delegarea atribuției de a stabili aceste norme Guvernului determină o stare de incertitudine juridică. În aceste condiții, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018 contravin prevederilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție.

10. Autorii excepției susțin și că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018 sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât stabilesc noi criterii pentru acordarea gradelor de ofițer, mai favorabile decât cele prevăzute de reglementarea anterioară intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, care a fost aplicabilă în cazul lor. Astfel, persoane care se află în situații identice sunt supuse unui regim juridic diferit. Mai arată că, de la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018, Ministerul Afacerilor Interne a emis unele ordine de avansare, în funcție

de noile criterii, respectiv de vechimea avută în structurile acestui minister, dar în cazul autorilor nu s-a emis un astfel de ordin.

11. Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

12. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 2 iulie 2018. Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia formulează atât critici de neconstituționalitate ce privesc Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 în ansamblul său, cât și critici de neconstituționalitate ce vizează dispozițiile art. I pct. 5 din aceasta, cu referire la dispozițiile art. 21 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, care au următorul cuprins: *„Polițistului care intră în corpul ofițerilor de poliție în condițiile art. 9 alin. (2) și absolventului cu diplomă de licență al unui program de studii organizat la forma de învățământ cu frecvență redusă în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» a Ministerului Afacerilor Interne i se acordă gradul profesional în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne, astfel: [...]*

c) peste 10 ani — inspector principal de poliție.”

16. Prin urmare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018, în ansamblul său, precum și, în special, dispozițiile art. I pct. 5 din aceasta, cu referire la dispozițiile art. 21 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 360/2002.

17. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la separația puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1)

privind egalitatea în drepturi și ale art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că o primă critică formulată de autorii acesteia vizează legitimitatea Guvernului de a reglementa, pe calea ordonanțelor de urgență, în domeniul rezervat legilor organice. În acest sens se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 reglementează aspecte ce țin de statutul polițiștilor și că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul funcționarilor publici constituie domeniul legii organice.

19. Față de această critică, instanța constituțională reține că art. 115 alin. (1) din Legea fundamentală, reglementând delegarea legislativă, prevede că Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Această prevedere constituțională vizează ordonanțele simple emise de Guvern, în temeiul unei legi de abilitare adoptate de Parlament.

20. În ceea ce privește ordonanțele de urgență însă, condițiile și limitele adoptării acestora sunt reglementate de art. 115 alin. (5) și (6) din Constituție. Potrivit acestor dispoziții constituționale, interdicția de a emite ordonanțe de urgență privește domeniul legilor constituționale, măsurile prin care ar fi afectate regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale, precum și măsurile de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică. Legea fundamentală nu prevede interdicția emiterii ordonanțelor de urgență ale Guvernului în domeniul rezervat legii organice. În același sens este și jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 120 din 16 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 5 aprilie 2004. Prin urmare, Curtea constată că susținerile autorilor excepției referitoare la încălcarea prevederilor art. 73 alin. (3) lit. j) și ale art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție sunt lipsite de temei.

21. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că, în esență, aceasta pune în discuție diferența de regim juridic dintre persoane supuse unor reglementări succesive, diferite în ceea ce privește conținutul. Astfel, autorii excepției critică dispozițiile art. 21 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 360/2002, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018. Acest text de lege reglementează situația polițiștilor care intră în corpul ofițerilor de poliție în condițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 360/2002, respectiv agenții de poliție absolvenți cu diplomă de licență sau echivalentă ai instituțiilor de învățământ superior cu profil corespunzător specialităților necesare poliției, precum și situația absolvenților cu diplomă de licență ai unui program de studii organizat la forma de învățământ cu frecvență redusă în cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” a Ministerului Afacerilor Interne. Dispozițiile de lege criticate prevăd că, în cazul acestora, gradul profesional se acordă în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne, astfel că o vechime de peste 10 ani justifică acordarea gradului de inspector principal de poliție.

22. Potrivit reglementării anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018, dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 prevedeau că la absolvirea cu diplomă de licență a programelor de studii de ordine și siguranță publică, respectiv drept, organizate la forma de învățământ cu frecvență sau cu frecvență redusă în cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” a Ministerului Afacerilor Interne, absolventului care urma să fie repartizat în unități de poliție i se acorda gradul profesional de subinspector de poliție și era încadrat ca debutant pe o perioadă de stagiul de 12 luni. Dispozițiile alin. (4) din același articol de lege prevedeau că polițiștilor prevăzuți la art. 9 alin. (2) și (3) li se acordau gradele profesionale în funcție de pregătirea lor și de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului. Încadrarea acestora se făcea pe o perioadă de probă de 6 luni sau de 12 luni, în raport cu categoria din care făceau parte și cu gradul profesional acordat.

23. Prin urmare, Curtea observă că, odată cu intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2018, legiuitorul a operat o modificare a condițiilor de încadrare în grad a polițiștilor din categoriile mai sus arătate, modificare pe care autorii excepției o consideră ca fiind discriminatorie, întrucât noua reglementare le-ar fi fost mai favorabilă.

24. Față de această critică, instanța constituțională reține că, în jurisprudența sa, așa cum este, spre exemplu, Decizia nr. 600 din 20 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 5 decembrie 2016, paragraful 20,

a statuat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea a reținut că, deși prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective.

25. În sfârșit, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia Ministerul Afacerilor Interne ar fi emis unele ordine de avansare, în funcție de noile criterii, respectiv vechimea avută în structurile acestui minister, dar a omis să emită un astfel de ordin și pentru autorii excepției, Curtea observă că aceasta vizează un aspect referitor la aplicarea legii, și nu o problemă de constituționalitate, de competența instanței de contencios constituțional.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vicențiu-Claudiu Nechita în Dosarul nr. 2.250/121/2020 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și de Viorel Rența și Gabriel Valentin Căpătan în Dosarul nr. 3.536/121/2019 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în ansamblul său, precum și, în special, dispozițiile art. I pct. 5 din această ordonanță de urgență, cu referire la dispozițiile art. 21 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**pentru completarea Ordinului ministrului transporturilor,
construcțiilor și turismului nr. 2.119/2005
privind interzicerea desfășurării unor activități
de către angajații Autorității Navale Române**

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 13.700/734 din data de 29.04.2025,

în temeiul prevederilor art. 12 lit. f) și ale art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 lit. b) și c) și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.119/2005 privind interzicerea desfășurării unor activități de către angajații Autorității Navale Române, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1157 din 21 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 1 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:**

„d) să desfășoare activități didactice în cadrul furnizorilor de educație, de formare profesională sau de perfecționare care organizează și desfășoară forme de pregătire și perfecționare, aprobate și monitorizate de Autoritatea Navală Română.”

Art. II. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ

ORDIN
pentru aprobarea Normelor tehnice
privind autorizarea utilizării sigiliilor speciale
în cadrul regimului de tranzit unional/comun

Având în vedere prevederile:

— art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 22, 23, 27, 28, art. 39 lit. a), b) și d) și ale art. 233 alin. (4) lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

— art. 2 alin. (5) și (6), ale art. 8-11, 13-18, 191, 197 și ale art. 197a din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 10, 24, 25, 27, art. 313 alin. (1), art. 317 și 318 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

— art. 7-10 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/512 al Comisiei din 13 martie 2025 privind modalitățile tehnice pentru dezvoltarea, întreținerea și utilizarea sistemelor electronice destinate schimbului și stocării de informații în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, respectiv ale art. 55 lit. b), art. 56 alin. (1), art. 57 alin. (2), art. 58-73, 81-83 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987, la care România a aderat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2005, aprobată prin Legea nr. 22/2006,

în temeiul art. 2 alin. (5) din Legea nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Vamale Române emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind autorizarea utilizării sigiliilor speciale în cadrul regimului de tranzit unional/comun, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Vamale Române,
Marcel Simion Mutescu

NORME TEHNICE

privind autorizarea utilizării sigiliilor speciale în cadrul regimului de tranzit unional/comun

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc procedura de autorizare de către autoritatea vamală a utilizării sigiliilor speciale în cadrul regimului de tranzit unional/comun.

Art. 2. — În aplicarea prezentelor norme, prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *Codul vamal al Uniunii* — Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

b) *Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446* — Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

c) *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447* — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

d) *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/512* — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/512 al Comisiei din 13 martie 2025 privind modalitățile tehnice pentru dezvoltarea, întreținerea și utilizarea sistemelor electronice destinate schimbului și stocării de informații în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;

e) *Convenția privind regimul de tranzit comun* — Convenția privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987, cu modificările și completările ulterioare, la care România a aderat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2005, aprobată prin Legea nr. 22/2006;

f) *Sistemul de decizii vamale* — sistemul electronic de gestionare a deciziilor vamale dezvoltat la nivelul Uniunii Europene și pus la dispoziția statelor membre, în conformitate cu art. 10 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/512;

g) *Noul sistem computerizat de tranzit (NCTS)* — sistem transeuropean de tranzit, dezvoltat în conformitate cu art. 273 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/512.

Art. 3. — (1) Sigiliile speciale utilizate pentru sigilarea mijloacelor de transport, containerelor sau coletelor trebuie atestate printr-un certificat de calitate eliberat în conformitate cu sistemul de clasificare al Organizației Internaționale pentru Standardizare (ISO) sau printr-o declarație pe propria răspundere a producătorului/furnizorului.

(2) Prevederile art. 317 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 se aplică în mod corespunzător.

(3) În aplicarea prevederilor art. 301 alin. (1) lit. (b) pct. (iii) coroborat cu art. 317 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, modelul de sigiliu special supus autorizării trebuie să fie cu corp metalic și cablu din fire de oțel inoxidabil.

Art. 4. — (1) Autorizația pentru utilizarea sigiliilor speciale în cadrul regimului de tranzit unional/comun se eliberează titularului regimului de tranzit la cerere, în condițiile prevăzute la

art. 39 lit. a), b) și d) și art. 233 alin. (4) lit. c) din Codul vamal al Uniunii, la art. 197 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 și la art. 24, 25, 27, art. 313 alin. (1), art. 317 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, respectiv la art. 55 lit. b), art. 56 alin. (1), art. 57, 81 și 82 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun.

(2) În aplicarea art. 191 alin. (1) lit. b) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446, respectiv a art. 57 alin. (2) lit. b) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, se consideră că un operator economic recurge frecvent la regimul de tranzit unional/comun, în situația în care efectuează/va efectua cel puțin 50 de operațiuni de tranzit într-un an calendaristic.

(3) În aplicarea art. 39 lit. a) din Codul vamal al Uniunii și art. 191 alin. (1) lit. c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446, respectiv art. 57 alin. (2) lit. c) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, autorizația nu se acordă solicitanților care:

a) au obligații bugetare restante reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor eşalonate și/sau reeşalonate la plată, precum și a celor suspendate în condițiile legii;

b) înregistrează debite față de autoritatea vamală;

c) sunt în stare de insolvență, se află în procedură de reorganizare ori lichidare judiciară sau figurează în evidența specială și/sau în lista contribuabililor inactivi;

d) au comis încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau fiscale;

e) au comis infracțiuni grave legate de activitatea lor economică.

Art. 5. — (1) Cererea de autorizare pentru utilizarea sigiliilor speciale se completează și se depune de solicitant prin intermediul Sistemului de decizii vamale la Autoritatea Vamală Română (ROANV002), împreună cu următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare, în copie;

b) certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătoriei în a cărei circumscripție își are sediul;

c) cazierul judiciar al solicitantului;

d) cazierul judiciar al persoanei sau persoanelor responsabile de solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia;

e) cazierul judiciar al angajatului sau angajaților responsabil(i) cu chestiunile vamale ale solicitantului;

f) anexă cu amprenta și caracteristicile sigiliului supus autorizării;

g) copia certificatului de calitate ISO care atestă respectarea caracteristicilor prevăzute la art. 301 alin. (1) și (2) și art. 317 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, respectiv la art. 38 alin. (1) și (2) și art. 82 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, după caz, sau declarația pe propria răspundere a producătorului/furnizorului;

h) documente doveditoare privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 27 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, în vederea respectării criteriului prevăzut la art. 39 lit. d) din Codul vamal al Uniunii privind standardele practice de competență sau calificările care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată, în aplicarea prevederilor art. 191 alin. (1) lit. c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446;

i) documente doveditoare privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 25 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, în vederea respectării criteriului prevăzut la art. 39 lit. b) din Codul vamal al Uniunii privind nivelul ridicat de control al operațiunilor și fluxului mărfurilor, în aplicarea prevederilor art. 191 alin. (1) lit. c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446;

j) chestionarul de autoevaluare disponibil pe site-ul www.customs.ro la secțiunea „Formulare” — „Operatori economici autorizați” completat la rubricile 1, 2, 3 și 5, însoțit de documentele relevante;

k) declarația solicitantului prin care se angajează că va înregistra toate sigiliile într-un registru identic cu Registrul de evidență a sigiliilor vamale din cadrul biroului vamal și va ține evidența utilizării acestora în aplicația NCTS.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. c), d), e), h), i) și j) nu se depun în situația în care solicitantul are statut de operator economic autorizat pentru simplificări vamale, prevăzut la art. 38 alin. (2) lit. a) din Codul vamal al Uniunii.

(3) În cerere se menționează numărul autorizației pentru statutul de operator economic autorizat pentru simplificări vamale (AEOC) și, după caz, numărul autorizației de expeditor agreeat în cadrul regimului de tranzit unional/comun (EAI).

Art. 6. — (1) Un model al sigiliului supus autorizării și o anexă cu amprenta și caracteristicile acestuia, în limbile română și engleză, se depun la registratura Autorității Vamale Române.

(2) Dacă modelul sigiliului supus autorizării nu este însoțit de un certificat de calitate ISO în vederea verificării respectării caracteristicilor prevăzute la art. 301 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, respectiv la art. 38 alin. (1) și art. 82 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, solicitantul depune un număr de 11 exemplare ale acestuia.

Art. 7. — (1) În urma verificării îndeplinirii condițiilor de formă și de fond prevăzute la art. 11 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 și la art. 5 alin. (1) și (2) din prezentele norme tehnice, Autoritatea Vamală Română stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile pentru acceptarea cererii de autorizare, în termenul prevăzut la art. 22 alin. (2) primul paragraf din Codul vamal al Uniunii.

(2) Autoritatea Vamală Română acceptă sau respinge cererea de autorizare în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii și ale art. 12 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, respectiv ale art. 62 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun și informează solicitantul prin intermediul Sistemului de decizii vamale.

Art. 8. — (1) Dacă cererea de autorizare este acceptată, Autoritatea Vamală Română:

a) verifică îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 39 lit. a) și d) din Codul vamal al Uniunii, la art. 191 lit. a) și b) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446, respectiv la art. 57 alin. (2) lit. a), b), c) și e) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun;

b) verifică, prin intermediul structurii de specialitate, îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 25 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, în vederea respectării criteriului prevăzut la art. 39 lit. b) din Codul vamal al Uniunii privind nivelul ridicat de control al operațiunilor și fluxului mărfurilor, în situația în care solicitantul nu are statut de operator economic autorizat pentru simplificări vamale.

(2) La verificarea îndeplinirii condițiilor menționate la alin. (1) lit. b) se aplică în mod corespunzător metodologia utilizată în cazul cererilor pentru obținerea statutului de operator economic autorizat pentru simplificări vamale.

Art. 9. — (1) În situația în care toate condițiile de autorizare sunt îndeplinite, Autoritatea Vamală Română eliberează electronic autorizația cu respectarea prevederilor art. 22 alin. (3) din Codul vamal al Uniunii și informează solicitantul prin intermediul Sistemului de decizii vamale.

(2) Anexa cu amprenta și caracteristicile sigiliilor speciale prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. f) se atașează la autorizația eliberată în Sistemul de decizii vamale.

Art. 10. — (1) În situația în care nu sunt îndeplinite toate condițiile de autorizare, Autoritatea Vamală Română comunică solicitantului, prin intermediul Sistemului de decizii vamale, motivele pe baza cărora intenționează să nu elibereze autorizația, în aplicarea prevederilor art. 22 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Solicitantul își poate exprima punctul de vedere în termenul prevăzut la art. 8 alin. (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

(3) În situația în care solicitantul nu își exprimă punctul de vedere în termenul prevăzut la art. 8 alin. (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 sau documentele/informațiile furnizate nu sunt suficiente pentru luarea unei decizii favorabile, Autoritatea Vamală Română nu eliberează autorizația și comunică solicitantului, prin intermediul Sistemului de decizii vamale, motivele, precum și calea de atac prevăzută la art. 44 din Codul vamal al Uniunii, cu respectarea condițiilor și termenelor prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — (1) Autoritatea Vamală Română suspendă, anulează, revocă sau modifică autorizația, în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (4) lit. b), art. 27 și 28 din Codul vamal al Uniunii, la art. 16-18 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446, respectiv la art. 65 alin. (2) și (3), art. 67-69 din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, prin Sistemul de decizii vamale.

(2) În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii, respectiv ale art. 65 alin. (4) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, Autoritatea Vamală Română comunică titularului autorizației motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia suspendării, anulării, revocării sau modificării autorizației, cu excepția cazului prevăzut la art. 28 alin. (1) lit. b) din Codul vamal al Uniunii, respectiv la art. 65 alin. (3) lit. b) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun, prin Sistemul de decizii vamale.

Art. 12. — În aplicarea prevederilor art. 23 din Codul vamal al Uniunii și ale art. 15 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446, Autoritatea Vamală Română monitorizează anual condițiile prevăzute la art. 4 care au stat la baza eliberării autorizației pentru utilizarea sigiliilor speciale în cadrul regimului de tranzit unional/comun și, dacă este necesar, reevaluează autorizația.

Art. 13. — Biroul de plecare efectuează periodic, cel puțin o dată pe an, controlul ulterior al utilizării sigiliilor speciale, pentru a se asigura de îndeplinirea obligațiilor pe care titularul autorizației și le-a asumat la depunerea cererii de autorizare și a obligațiilor care decurg din utilizarea autorizației.

Art. 14. — Autorizațiile pentru utilizarea sigiliilor speciale în cadrul regimului de tranzit unional/comun eliberate până la data intrării în vigoare a prezentelor norme tehnice își mențin valabilitatea.

Art. 15. — Dispozițiile prezentelor norme tehnice se completează cu prevederile Codului vamal al Uniunii, ale Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446, ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 și ale Convenției privind regimul de tranzit comun.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 2.494/2023 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman valabile în România care pot fi utilizate/comercializate exclusiv de farmaciile comunitare/oficinele locale de distribuție/farmaciile cu circuit închis și drogheriile care nu se află în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București sau/și cu Ministerul Sănătății, cuprinse în Catalogul public

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.838R din 13.06.2025 al Direcției farmaceutice și dispozitive medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 2.494/2023 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman valabile în România care pot fi utilizate/comercializate exclusiv de farmaciile comunitare/oficinele locale de distribuție/farmaciile cu circuit închis și drogheriile care nu se află în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București sau/și cu Ministerul Sănătății, cuprinse în Catalogul public, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 și 695 bis din 28 iulie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,

Adriana Pistol,
secretar de stat

București, 13 iunie 2025.

Nr. 1.838.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.842/2023 privind reorganizarea unităților de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, și Liceul Tehnologic nr. 1, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 4 din 29.04.2025;

— Referatului de aprobare nr. 3.519 din 7.05.2025 pentru aprobarea proiectului de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „tehnic”, domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificarea profesională „tehnician aviație”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, cu sediul principal în Bd. 21 Decembrie 1989 nr. 128-130, respectiv sediul secundar în Str. Maramureșului nr. 165A din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „tehnic”, domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificarea profesională „tehnician aviație”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2025-2026.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ, filiera, profilul, domeniul pregătirii de bază, calificarea profesională, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, are capacitatea maximă de școlarizare de 44 de formațiuni de studiu/ 2 schimburi (maximum 22 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 22 de formațiuni de studiu/schimbul 2).

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar

nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „tehnic”, domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificarea profesională „tehnician aviație”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Cluj, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Cluj în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Cluj și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 16 iunie 2025.
Nr. 4.314.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 111

din 31 martie 2025

Dosar nr. 2.444/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Vladu Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.444/1/2024 este legal constituit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, prin raportare la art. 5 al anexei nr. V și art. 13 al anexei nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017, coroborate cu prevederile Ordinului M.A.I. nr. S/7/2018, funcționarii publici cu statut special care activează în cadrul poliției judiciare și au calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare desemnați nominal, prin avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, beneficiază de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de 25% din salariul de funcție”.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosar au fost depuse raportul întocmit și punctul de vedere din partea Sindicatului Național Pro Lex.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 18 octombrie 2024, în Dosarul nr. 6.796/3/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind lămurirea chestiunii de drept anterior menționate.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 1 noiembrie 2024, cu nr. 2.444/1/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare Anexa nr. V — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională, capitolul VIII „Reglementări specifice personalului din sistemul justiției”, secțiunea 1 „Dispoziții comune”

„Art. 5. — Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale, tribunalele specializate și judecătorii, procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, personal de specialitate juridică asimilat magistraților, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, asistenții judiciari, inspectorii judiciari, personalul auxiliar de specialitate, personalul de specialitate criminalistică și personalul auxiliar de specialitate criminalistică din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor de expertize criminalistice,

ofițerii și agenții de poliție judiciară, precum și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, personalul de probațiune beneficiază și de un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, respectiv de un spor pentru păstrarea confidențialității de până la 5%, aplicate la salariul de bază lunar, respectiv la indemnizația lunară de încadrare”.

Anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”, capitolul II „Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională”, secțiunea a 2-a „Soldele de funcție și salariile de funcție”

„Art. 13. — (1) Dispozițiile legale prin care sunt stabilite sporuri, indemnizații și alte drepturi de natură salarială pentru personalul din alte domenii de activitate din sectorul bugetar se aplică și personalului militar, polițiștilor, funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalului civil care se află în situații similare, indiferent de tipul unității în care își desfășoară activitatea, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

(2) Normele de aplicare se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin acțiunea înregistrată cu nr. 6.796/3/2024 pe rolul Tribunalului Mehedinți, reclamanta P.C.E., prin Sindicatul Național (...), a solicitat obligarea pârâtei Direcția Generală de Poliție a (...) la plata sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% din salariul de bază lunar și la plata unor despăgubiri bănești reprezentând diferența între sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică acordat și cel la care era îndreptățită, respectiv de 25% din salariul de bază lunar, pentru o perioadă cuprinsă între data aferentă celor 3 ani anteriori datei introducerii cererii de chemare în judecată și până la plata efectivă a sporului în procentul de 25%, actualizate cu indicele de inflație, la care se adaugă dobânda legală aferentă de la data introducerii acțiunii și până la data plății.

11. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că este funcționar public cu statut special care activează în cadrul poliției judiciare și are calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare desemnat nominal, prin avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru a-și desfășura activitatea sub coordonarea magistraților procurori din cadrul Ministerului Public.

12. În temeiul art. 13 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 coroborat cu art. 5 din anexa nr. V la același act normativ a fost emis Ordinul ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018 prin care a fost stabilit un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 10% din salariul de funcție pentru lucrătorii de poliție judiciară, respectiv de 20% pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

13. Invocând dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 55 alin. (4) și ale art. 57 alin. (1) din Codul de procedură penală, care reglementează competența și atribuțiile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, reclamanta solicită să se constate că diferența procentuală de acordare a sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică existentă între cele două categorii de personal este nejustificată câtă vreme pregătirea profesională, condițiile specifice de ocupare a posturilor și atribuțiile de poliție judiciară sunt aceleași pentru toți polițiștii care fac parte din poliția judiciară, indiferent de structura în care sunt încadrați.

14. În aceste circumstanțe, pretinzând existența unei situații de discriminare cu privire la plata diferențiată a sporului în discuție, sens în care a invocat Hotărârea nr. 294 din 10.05.2017 a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, reclamanta solicită obligarea pârâtului la acordarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică în procentul maxim prevăzut de lege, respectiv de 25% din salariul de funcție.

15. *Pârâta Direcția Generală de Poliție a (...) a depus întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii, susținând, în esență, că art. 5 al cap. VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 nu prevede un procent fix al sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, aplicabil tuturor categoriilor de personal menționate în cuprinsul normei respective, ci stabilește că acesta se acordă într-un procent de *până la 25%* din salariul de bază, lăsând, deci, la latitudinea ordonatorului principal de credite stabilirea în concret a cuantumului sporului.

16. Ordinul ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018, prin care au fost stabilite în favoarea polițiștilor din structurile Ministrului Afacerilor Interne (M.A.I.) procente diferite ale sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, beneficiază de prezumția de legalitate atașată oricărui act administrativ, or, câtă vreme acesta nu a fost înlăturat din ordinea juridică, nu se poate considera că diferențele de salarizare au caracter arbitrar, acestea fiind determinate pe baza unor criterii obiective, fără a fi discriminatorii.

17. Pârâta a mai susținut că instanța de judecată nu poate stabili pentru reclamantă un alt procent al sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică câtă vreme această competență revine doar legiuitorului, invocând, în acest sens, deciziile nr. 818/2008, nr. 819/2008, nr. 820/2008, nr. 1.325/2008 și nr. 146/2010 ale Curții Constituționale prin care s-a statuat că instanțele judecătorești nu au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative, neputând cenzura soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retributiei unor categorii profesionale, și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege, în caz contrar încălcându-se rolul autorității legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

IV. Motivele reținerii de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

18. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât, pe de o parte, litigiul vizează drepturi salariale ale funcționarilor publici cu statut special care activează în cadrul poliției judiciare și care au calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare, funcționari ce intră în categoria personalului plătit din fonduri publice, fiind salariați în conformitate cu dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017, iar, pe de altă parte, asupra aspectelor ce fac obiectul sesizării, instanța supremă nu a statuat, problema de drept a cărei lămurire se solicită nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

19. Instanța de trimitere a mai reținut că, spre deosebire de art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai stabilesc și condiția noutății, iar caracterul imperativ al normelor în discuție exclude orice eventuale aprecieri cu privire la dificultatea chestiunii de drept, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la aceste aspecte.

V. Punctele de vedere ale părților

20. Reclamanta nu a prezentat un punct de vedere, iar pârâta a arătat că nu consideră oportună sesizarea instanței supreme.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Pornind de la conținutul concret al dispozițiilor legale incidente, instanța de trimitere a reținut, în esență, că legiuitorul a prevăzut un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de „până la” 25% din salariul de bază, lăsând la latitudinea ordonatorului principal de credite cuantificarea și condițiile de acordare a acestuia.

22. Ordinul ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018, care stabilește procentele în care se acordă acest spor, de 10%, începând cu 1 februarie 2018, pentru polițiștii judiciari din cadrul inspectoratelor de poliție județene, respectiv de 20% pentru polițiștii unităților de combatere a criminalității organizate subordonate Inspectoratului General al Poliției Române, are caracter normativ, cu aplicabilitate generală, obligatorie pentru personalul care exercită activități de poliție judiciară, fiind opozabil, deci, și reclamantei.

23. În aceste circumstanțe, cuantificarea de către instanță a sporului în raport cu susținerile reclamantei potrivit cărora instrumentează aceleași tipuri de dosare penale ca și polițiștii de la Brigada de Combatere a Criminalității Organizate sau alte structuri asemănătoare din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române și Ministerului Afacerilor Interne ar reprezenta o nesocotire a Deciziei Curții Constituționale nr. 820/2008, în cuprinsul căreia s-a reținut *expresis verbis* că instanțele judecătorești nu au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative, astfel că nu au nici competența de a se substitui legiuitorului ori executivului în privința acordării efective a unui drept neprevăzut de lege.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

24. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, a rezultat *orientarea unanimă a jurisprudenței* în sensul respingerii ca neîntemeiate a acțiunilor prin care funcționarii publici cu statut special care activează în cadrul poliției judiciare, având calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare, solicită acordarea sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în procentul maxim de 25% din salariul de funcție, invocând pretinsa situație de discriminare în care s-ar afla față de alți ofițeri și agenți de poliție care beneficiază de un quantum mai mare al sporului în discuție.

25. În motivarea hotărârilor s-a reținut că legea nu prevede un procent fix al sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, ci stabilește doar limita maximă până la care poate fi acordat, lăsând la latitudinea ordonatorului de credite cuantificarea în concret a acestuia.

26. În acest sens, s-a arătat că, în cuprinsul art. 5 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul utilizează sintagma *până la* prin raportare la procentul maxim al sporului ce poate fi acordat (de 25%), ceea ce conduce la concluzia că nu s-a urmărit acordarea unui spor legal determinat prin aplicarea unui procent unic de 25% la salariul de bază lunar/indemnizația de încadrare lunară, legiuitorul delegând la nivel infralegal atribuția stabilirii în concret a procentului sporului.

27. Pe de altă parte, așa cum rezultă din cuprinsul prevederilor art. 13 din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a delegat ordonatorilor principali de credite atribuția de a identifica, prin decizii administrative (ordine), emise cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, acele categorii de polițiști care se află în situații similare personalului din alte domenii de activitate din sectorul bugetar, similaritate care justifică aplicarea dispozițiilor legale prin care

sunt stabilite sporuri în beneficiul personalului respectiv și categoriilor de polițiști astfel identificate.

28. În aplicarea acestor norme legale, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne a fost emis Ordinul ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018, prin care s-a prevăzut că ofițerilor și agenților de poliție din celelalte unități/structuri, altele decât Direcția de Combatere a Criminalității Organizate (D.C.C.O.), care desfășoară activități de poliție judiciară, li se acordă un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 10% din salariul de bază, act administrativ cu aplicabilitate generală și obligatorie, în favoarea căruia operează prezumția de legalitate atașată oricărui act administrativ.

29. Or, atât timp cât prezumția de legalitate nu este înlăturată ca urmare a admiterii unei acțiuni în anulare sau a revocării actului administrativ de către autoritatea emitentă, sub motiv de nelegalitate, instanța nu poate proceda la obligarea intimatului angajator să efectueze operațiuni administrative având conținut și finalitate contrare efectelor ordinului în discuție, ignorând existența acestui act administrativ în ordinea juridică.

30. Instanțele au mai reținut că nu au competența de a stabili existența unei discriminări în materie salarială, determinată de o reglementare legală, invocând în acest sens deciziile nr. 818/2008, nr. 819/2008, nr. 820/2008, nr. 1.325/2008 și nr. 146/2010 ale Curții Constituționale, prin care s-a statuat că instanțele judecătorești nu au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative, neputând cenzura soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuiției unor categorii profesionale, și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege, în caz contrar încălcându-se rolul autorității legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

31. Practică judiciară în acest sens a fost identificată la Tribunalul Alba (Sentința civilă nr. 448 din 4.10.2024), Tribunalul Hunedoara (Sentința civilă nr. 272 din 28.06.2024), Tribunalul Ialomița (Sentința civilă nr. 1.297 din 23.11.2022), Tribunalul București (Sentința civilă nr. 4.900 din 28.06.2019, Sentința civilă nr. 2.976 din 10.05.2024, Sentința civilă nr. 6.354 din 27.09.2024), Curtea de Apel Brașov (Decizia civilă nr. 129 din 23.02.2022), Curtea de Apel Craiova (Decizia civilă nr. 392 din 28.02.2023), Tribunalul Argeș (Sentința civilă nr. 548 din 27.09.2024), Tribunalul Arad (sentința civilă nr. 871 din 4.10.2023).

32. Puncte de vedere teoretice în același sens au formulat judecătorii de la Tribunalul Ilfov, Tribunalul Teleorman, Tribunalul Brașov, Tribunalul Prahova și Curtea de Apel Iași.

33. Curțile de apel Bacău, Galați și Oradea nu au transmis practică judiciară și nici nu au formulat un punct de vedere teoretic cu privire la problema de drept în discuție.

34. Ministerul Public a menționat că la nivelul Secției judiciare nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. În procedurile de unificare a practicii judiciare a fost pronunțată Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, a stabilit că principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII al anexei nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

36. Prin Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 15 ianuarie 2020, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, reținând, în esență, că stabilirea de către fiecare ordonator de credite a cuantumului concret al sporurilor, în limitele stabilite de lege și astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu, ține de dreptul exclusiv al legiuitorului în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, fără a fi contrară art. 4 și 16 din Constituție și nici art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la interdicerea generală a discriminării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

37. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

38. Prioritar analizei în fond a problemei de drept supuse dezbaterei trebuie să se verifice dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, așa cum rezultă acestea din textele normative care asigură cadrul legal al declanșării acestei proceduri.

39. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

40. Domeniul de aplicare a acestui act normativ este conturat expres prin dispozițiile art. 1 care prevede că ordonanța de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea /recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1), indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

41. În materia enunțată se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede următoarele: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

42. Aceste prevederi legale se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa, însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, respectiv ale Codului de procedură civilă, astfel cum în mod expres prevede și art. 4 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 62/2004, conform căruia: „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.”

43. În acest context normativ, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) existența unei cauze în curs de judecată în primă instanță sau în calea de atac;

b) cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

44. Examinarea condițiilor în care poate fi declanșat mecanismul hotărârii prealabile pune în evidență faptul că, în cazul concret al prezentei sesizări, doar unele dintre cerințele legale mai sus enunțate se verifică.

45. Astfel, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect stabilirea și plata unor drepturi salariale (sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică) ale funcționarilor publici cu statut special care activează în cadrul poliției judiciare, așadar, ale personalului plătit din fonduri publice, cauza fiind în curs de soluționare pe rolul unui complet de judecată din cadrul Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Mehedinți, care judecă în primă instanță, în conformitate cu dispozițiile art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

46. Prin urmare, litigiul cu care instanța de trimitere a fost investită face parte din categoria proceselor la care se referă art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, circumscriindu-se, deci, domeniului de aplicare a acestui act normativ, și este în curs de judecată, în primă instanță, primele două condiții de admisibilitate a sesizării de față fiind îndeplinite.

47. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei se constată că, în concret, aceasta instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept, iar, pe de altă parte, să fie probată legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

48. În raport cu obiectul pretențiilor deduse judecății, este îndeplinită condiția referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept pentru soluționarea pe fond a cauzei, legătura indisolubilă care există între aceasta și rezolvarea litigiului rezultând cu prisosință din expunerea succintă a procesului, în care reclamanta invocă situația de discriminare salarială în care pretinde că se află, în raport cu alți angajați din cadrul aceleiași familii ocupaționale care beneficiază de un procent mai mare al sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică decât cel care i-a fost acordat ei, instanța fiind chemată să se înlăture consecințele stării de discriminare reclamate prin acordarea sporului în discuție la nivelul maxim prevăzut de art. 5 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

49. Cât privește condiția existenței unei chestiuni de drept, în absența unei definiții legale a noțiunii, examinarea îndeplinirii acestei cerințe trebuie verificată prin raportare la jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în mecanismul hotărârii prealabile reglementat de art. 519-521 din Codul de procedură civilă în care, în mod constant, s-a subliniat că, pentru a se putea

vorbi de existența unei „chestiuni de drept”, este necesar ca sesizarea să vizeze „o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragrafele 41 și 42).

50. Cu alte cuvinte, chestiunea de drept trebuie să fie una reală și veritabilă, iar o atare calificare există numai atunci când norma de drept supusă discuției este îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al practicii neunitare.

51. În legătură cu acest aspect, atât timp cât art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 utilizează în conținutul său sintagma *chestiune de drept*, identic reglementării din cuprinsul art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și nu instituie nicio derogare de la dreptul comun, se impune aplicarea în mod analog a jurisprudenței deja consacrate cu privire la mecanismul de unificare a hotărârii prealabile reglementat de dispozițiile art. 519-520 din Codul de procedură civilă, în cadrul căreia semnificația acestei noțiuni a fost în mod clar conturată.

52. De altfel, chiar expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 evocă nevoia clarificării unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire să justifice declanșarea mecanismului hotărârii prealabile.

53. Caracterul veritabil al chestiunii de drept trebuie să rezulte din încheierea de sesizare pronunțată de instanța de trimitere, întrucât completul de judecată investit cu soluționarea pricinii este ținut în primul rând să stabilească dacă este o problemă de interpretare, care să prezinte dificultate și care implică riscul unor dezlegări diferite în practică, semnalând complexitatea, dualitatea sau precaritatea textelor de lege, fie prin raportare la anumite tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

54. Or, în cauza de față, analiza de conținut a întrebării prealabile relevă faptul că instanța de trimitere nu are nicio dificultate în a determina sensul normelor de drept în discuție, din cuprinsul încheierii de sesizare rezultând că, printr-o interpretare literală, sistematică și gramaticală adecvată a dispozițiilor art. 5 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 13 din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, instanța a ajuns în mod facil la concluzia că, atât timp cât sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică nu a fost reglementat într-un quantum fix, prin aplicarea unui procent unic de 25% la salariul de bază lunar, ci a fost lăsat la latitudinea ordonatorilor de credite, căror le-a fost delegată atribuția de stabili în concret cuantumul acestuia, în limitele prevăzute de lege (până la 25%), existența unor diferențe în privința cuantumului sporurilor acordate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018 unor categorii diferite de personal nu reprezintă o situație de discriminare, ci ține doar de marja de apreciere a ordonatorului de credite, actul administrativ cu caracter normativ, emis în virtutea dispozițiilor legale anterior menționate, cu aplicabilitate generală și obligatorie pentru personalul care exercită activități de poliție judiciară, neputând fi ignorat cătă vreme nu a fost anulat sau revocat.

55. Cu toate că nu se confruntă cu o reală problemă de interpretare, completul apreciază că se impune, totuși, declanșarea mecanismului hotărârii prealabile, considerând că, față de caracterul imperativ al prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sesizarea ar fi obligatorie în cazul oricărei probleme de drept ce se ivește în litigiile ce se circumscriu acestui act normativ, independent de dificultatea de interpretare și de orice analiză din această perspectivă.

56. Această interpretare este greșită întrucât, așa cum s-a arătat, nu orice chestiune de drept subsumată cauzei acțiunii deduse judecării poate face obiectul unei sesizări formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile fiind posibilă doar atunci când în mod real o problemă de drept, determinantă pentru soluționarea pe fond a unei cauze, nu apare ca fiind suficient de clară, prin raportare la dispozițiile legale din care derivă sau în care este cuprinsă, generând dificultăți veritabile de înțelegere a sensului său și având, din acest motiv, vocația de a conduce la o jurisprudență neunitară.

57. În lipsa unei dificultăți reale, interpretarea și aplicarea legii, în circumstanțele specifice fiecărei cauze, sunt competențe care aparțin în exclusivitate instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei, iar nu instanței supreme, sesizate în procedura hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept. Cu alte cuvinte, raționamentul judiciar aparține judecătorului cauzei și impune aplicarea mecanismelor de interpretare a normelor juridice și de apreciere a situațiilor de fapt concrete, această operațiune neputându-i fi atribuită Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept (Decizia nr. 48 din 14 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 21 noiembrie 2019).

58. Or, din această perspectivă, se constată că, în cazul prezentei sesizări, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită nu ridică nicio problemă de interpretare, cătă vreme rezolvarea ei presupune doar realizarea unui raționament judiciar simplu, relaționarea textelor de lege în discuție și interpretarea logico-sistematică a acestora, ceea ce reprezintă o chestiune obișnuită cu care se confruntă în mod permanent instanțele judecătorești și care, raportat la elementele concrete ale cauzei de față, nu prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme.

59. În aceste circumstanțe, având în vedere că instanța de trimitere expune o interpretare clară și argumentată în privința chestiunii de drept supuse analizei, fără a fi prezentate și alte posibile interpretări ale textelor legale în discuție ori elemente care să conducă la concluzia că acestea ar avea un caracter complex ori precar, imperfect, lacunar sau contradictoriu, nu se poate aprecia că există o veritabilă problemă de drept care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile.

60. Practica judiciară cristalizată în legătură cu problema de drept supusă analizei relevă aceeași modalitate de abordare și rezolvare a chestiunii de drept în discuție, din cuprinsul hotărârilor judecătorești transmise de curțile de apel rezultând existența unei opinii cvasiunanime în privința modului de soluționare a acțiunilor prin care funcționarii publici cu statut special care activează în cadrul poliției judiciare, având calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare, solicită acordarea sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în procentul maxim de 25% din salariul de funcție, în sensul respingerii acestora ca neîntemeiate.

61. Și opiniile exprimate la nivel teoretic sunt orientate către soluția adoptată în practică, or, cătă vreme chestiunea de drept ce face obiectul întrebării adresate Înaltei Curți a fost tranșată în mod unitar, iar din practica judiciară decelată în legătură cu această problemă de drept nu au rezultat dificultăți de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 5 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 13 din

capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile Ordinului ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018, nu se justifică intervenția instanței supreme prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, chestiunea de drept în discuție neîndeplinind cerința esențială de a fi o reală și veritabilă problemă de drept, născută dintr-un text incomplet, neclar, susceptibil de interpretări contradictorii.

62. De altfel, atât Curtea Constituțională, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție, în mecanismele de control al constituționalității legii și, respectiv, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii, corespunzător misiunilor trasate pentru fiecare dintre acestea prin Constituția României, au stabilit în repetate rânduri că existența unor diferențe în privința cuantumului sporurilor acordate aceleiași categorii de personal care își desfășoară activitatea în instituții diferite și, cu atât mai mult, în privința cuantumului sporurilor acordate unor categorii diferite de personal nu constituie o încălcare a principiului nediscriminării, stabilirea diferențiată a procentelor în care se acordă sporurile diferitelor categorii de personal, cu respectarea dublei condiționări impuse prin dispozițiile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 4 și 5 din capitolul VIII din anexa nr. V la aceeași lege, ținând de marja de apreciere a ordonatorilor de credite.

63. Prezintă relevanță în acest sens Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în interpretarea și aplicarea art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 (paragrafele 93-94), și Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019 a Curții Constituționale, pronunțată în soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 (paragraful 19).

64. Deși se referă la alte categorii de personal plătit din fonduri publice și nu au vizat în mod expres sporul pentru risc și

suprasolicitare neuropsihică, hotărârile precizate oferă repere concrete de interpretare a normelor Legii-cadru nr. 153/2017, supuse analizei în cadrul prezentei sesizări, problematica abordată fiind asemănătoare.

65. Din cuprinsul hotărârilor judecătorești transmise de curțile de apel la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție rezultă faptul că în soluționarea cauzelor ce au avut ca obiect cererile funcționarilor publici cu statut special care activează în cadrul poliției judiciare, având calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare, de acordare a sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în procentul maxim de 25% din salariul de funcție, fundamentate pe existența unei pretense discriminări salariale în raport cu alte categorii profesionale de angajați ai Ministerului Afacerilor Interne, instanțele judecătorești au avut în vedere atât statuările Curții Constituționale, cât și raționamentul expus în Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ceea ce a condus la dezvoltarea unei practici judiciare unitare în legătură cu problema de drept în discuție.

66. În contextul celor mai sus expuse, reținând că dispozițiile legale supuse analizei sunt clare și neechivoce, neavând aptitudinea de a genera vreo interpretare concurentă aceleia care se impune cu evidență și care a fost exprimată atât de instanța de trimitere, în încheierea de sesizare, cât și de instanțele investite cu soluționarea acestui tip de litigii, în hotărârile pronunțate, este evident că prezenta sesizare nu se referă la o chestiune de drept care să necesite cu pregnanță a fi lămurită și care să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării sale de principiu pentru preîntâmpinarea practicii neunitare, astfel că, nefiind întrunite exigențele referitoare la caracterul dificil al chestiunii de drept, urmează a se respinge sesizarea ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 6.796/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, prin raportare la art. 5 al anexei nr. V și art. 13 al anexei nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017, coroborate cu prevederile Ordinului M.A.I. nr. S/7/2018, funcționarii publici cu statut special care activează în cadrul poliției judiciare și au calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare desemnați nominal, prin avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, beneficiază de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de 25% din salariul de funcție”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

